

МІЖНАРОДНЕ ПУБЛІЧНЕ ПРАВО
Робоча програма навчальної дисципліни (Силабус)

Реквізити навчальної дисципліни

Рівень вищої освіти	<i>Перший (бакалаврський)</i>
Галузь знань	<i>D Бізнес, адміністрування та право</i>
Спеціальність	<i>D8 Право</i>
Освітня програма	<i>Право</i>
Статус дисципліни	<i>Нормативна</i>
Форма навчання	<i>Очна (денна)</i>
Рік підготовки, семестр	<i>2 курс, осінній семестр</i>
Обсяг дисципліни	<i>150 годин (5 кредитів), з яких: 30 год. – лекційні заняття; 30 год. – практичні заняття; 90 год. – СРС.</i>
Семестровий контроль/ контрольні заходи	<i>Залік (МКР)</i>
Розклад занять	<i>http://rozklad.kpi.ua/Schedules/ScheduleGroupSelection.aspx</i>
Мова викладання	<i>Українська</i>
Інформація про керівника курсу / викладачів	<i>Лекційні та семінарські заняття: кандидат юридичних наук, доцент, старший викладач кафедри інформаційного, господарського та адміністративного права Тараненко Микола Миколайович +380936006001 taranenkonnn@gmail.com</i>
Розміщення курсу	<i>https://classroom.google.com/c/NjEzMDE3MTAyNjY3</i>

Програма навчальної дисципліни

1. Опис навчальної дисципліни, її мета, предмет вивчення та результати навчання

Навчальна дисципліна «Міжнародне публічне право» є фундаментальною дисципліною, що відноситься до циклу професійної підготовки здобувачів першого ступеню вищої освіти «бакалавр» за спеціальністю D8? «Право».

Вказана навчальна дисципліна присвячена вивченню поняття, особливостей методів правового регулювання, систему і роль Міжнародного публічного права в сучасних умовах, правового статусу первинних та похідних суб'єктів міжнародного публічного права, принципів міжнародного публічного права. Детально вивчається встановлення правосуб'єктності держав та державоподібних утворень в міжнародному публічному праві, їх визнання та правонаступництво. Особлива увага приділяється правосуб'єктності міжнародних міжурядових організацій, як універсальних, так і регіональних (європейських). Детально вивчаються система головних органів Організації Об'єднаних Націй, інституції Європейського Союзу, органи Ради Європи. Окремо

Міжнародне публічне право

вивчаються кондиційні зобов'язання. Завершується вивчення навчальної дисципліни підгалуззю права зовнішніх зносин (дипломатичне та консульське право).

Предмет вивчення дисципліни: Міжнародне публічне право як галузь права, що регулює відносини між державами, міжурядовими організаціями та іншими суб'єктами міжнародного права. Дисципліна охоплює основи правового статусу суб'єктів міжнародного права, джерела міжнародного права, питання відповідальності держав, юрисдикції, території, прав людини, міжнародного морського, повітряного, космічного, економічного права, а також механізми мирного вирішення міжнародних спорів і забезпечення міжнародної безпеки.

Після вивчення дисципліни «Міжнародне публічне право» студенти будуть орієнтуватись в системі міжнародних конвенцій та міжнародних договорів України, будуть знати порядок прийняття міжнародних договорів та порядок імплементації норм міжнародного права в національне законодавство України. Набудуть навичок критичної оцінки міжнародних нормативно-правових актів та особливостей міждержавних відносин. Метою викладання навчальної дисципліни «Міжнародне публічне право» є отримання як ґрунтовних теоретичних знань так і здатність розв'язувати складні практичні завдання, пов'язані із міжнародним відносинами, відповідальності за порушення норм міжнародного публічного права.

До загальних та фахових компетентностей, якими повинні оволодіти випускники бакалаврату належать:

- Здатність спілкуватися іноземною мовою
- Здатність бути критичним і самокритичним
- Здатність розуміти міжнародні стандарти прав людини, положень Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод, а також практики Європейського суду з прав людини
- Здатність застосовувати знання засад і змісту інститутів міжнародного публічного права, а також міжнародного приватного права
- Здатність розуміння основ права Європейського Союзу
- Здатність аналізувати правові проблеми, формувати та обґрунтовувати правові позиції

За результатами засвоєння навчальної дисципліни «Міжнародне публічне право» здобувачі вищої освіти зможуть:

- Здійснювати аналіз суспільних процесів у контексті аналізованої проблеми і демонструвати власне бачення шляхів її розв'язання.
- Проводити збір і інтегрований аналіз матеріалів з різних джерел.
- Оцінювати недоліки і переваги аргументів, аналізуючи відому проблему.
- Належно використовувати статистичну інформацію, отриману з першоджерел та вторинних джерел для своєї професійної діяльності.

2. Пререквізити та постреквізити дисципліни (місце в структурно-логічній схемі навчання за відповідною освітньою програмою)

Міждисциплінарні зв'язки: навчальна дисципліна «Міжнародне публічне право» вивчається після вивчення дисципліни «Теорія держави і права», та «Конституційне право», що є необхідною передумовою ефективного навчання та засвоєння матеріалу з огляду на системність та взаємопов'язаність подачі матеріалу з вказаними навчальними дисциплінами.

Результати навчання	Як, яким чином, за допомогою яких методів формуються результати навчання (методи)	Як перевіряється формування результатів навчання
Знати та розуміти міжнародні стандарти прав людини, положення Конвенції про захист прав людини та практику ЄСПЛ	Лекційне викладання, кейс-метод, метод порівняльного аналізу, розбір практики ЄСПЛ	Усне опитування, аналіз ситуацій, письмові завдання

Міжнародне публічне право

Застосовувати інститути міжнародного публічного та приватного права	Метод аналізу документів, проблемно-орієнтоване навчання (PBL), кейс-метод	Розв'язання практичних завдань, модульна робота
Знати та розуміти особливості реалізації норм матеріального і процесуального права	Комбіноване навчання (лекція+текстовий аналіз), джерельний метод, контент-аналіз	Тематичне тестування, іспит, участь у семінарах
Пояснювати природу та зміст основних правових явищ і процесів	Метод навчальної дискусії, мозковий штурм, метод проєктів, групова робота	Активність на заняттях, короткі тести, усна презентація
Здатність застосовувати знання засад міжнародного публічного/приватного права	Метод моделювання ситуацій, аналіз нормативно-правових актів, кейс-метод	Тестування, вирішення ситуаційних завдань
Здійснювати аналіз суспільних процесів у контексті проблеми	Інтердисциплінарний підхід, метод критичного мислення, ситуаційний аналіз	Аналіз кейсів, семестрові роботи
Проводити збір і аналіз матеріалів з різних джерел	Джерельний метод, аналітичне читання, пошуково-дослідницький метод	Виконання кейсів, самостійна робота
Оцінювати недоліки й переваги аргументів	Метод дискусії, дебатування, критичний аналіз позицій	Дискусії, письмові завдання, контроль знань
Використовувати статистичну інформацію для професійної діяльності	Метод аналізу звітів, навчальне дослідження, робота з відкритими базами даних	Виконання практичних вправ, ситуаційний аналіз

Для більш ефективної комунікації з метою розуміння структури навчальної дисципліни та засвоєння матеріалу використовується електронна пошта та месенджери.

3. Зміст навчальної дисципліни

- Тема 1. Поняття, джерела та принципи сучасного міжнародного права.
- Тема 2. Суб'єкти міжнародного публічного права
- Тема 3. Нетипові суб'єкти міжнародного публічного права (квазідержавні утворення)
- Тема 4. Територія у міжнародному праві
- Тема 5. Правовий режим Арктики, Антарктики та міжнародних рік
- Тема 6. Населення в міжнародному праві
- Тема 7. Право міжнародних організацій
- Тема 8. Організація Об'єднаних націй
- Тема 9. Регіональні міжнародні організації Європи (Рада Європи, Європейський Союз)
- Тема 10. Право міжнародних договорів
- Тема 11. Укладення та припинення міжнародних договорів
- Тема 12. Відповідальність у міжнародному праві
- Тема 13. Міжнародні злочини та злочини міжнародного характеру
- Тема 14. Міжнародне гуманітарне право
- Тема 15. Право зовнішніх зносин. Дипломатичне право.

4. Навчальні матеріали та ресурси

Для успішного вивчення дисципліни достатньо опрацювати навчальний матеріал, який викладається на лекціях, а також ознайомитись з:

Базова література

1. Міжнародне публічне право. Комплекс навчально-методичного забезпечення дисципліни : навчальний посібник для здобувачів ступеня бакалавра за освітньою програмою «Право» спеціальності D8 Право / КПП ім. Ігоря Сікорського ; уклад.: М. М. Тараненко. Київ : КПП ім. Ігоря Сікорського, 2023. 215 с URI: <https://ela.kpi.ua/handle/123456789/64872> (дата звернення: 02.06.2025).

2. Мицик В. В., Буроменський М. В., Буткевич О. В., Білоцький С. Д., Гнатовський М. М. [та ін.]. *Міжнародне публічне право: у двох томах*. Підручник. За ред. В. В. Мицика. Київ: Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Інститут міжнародних відносин, Кафедра міжнародного права; Харків: Право, 2020. 2 т.

Допоміжна література

1. Сироїд Т. Л. [та ін.]. *Міжнародне публічне право, міжнародний захист прав людини: посібник для підготовки до зовнішнього незалежного оцінювання*. За заг. ред. Т. Л. Сироїд. Харків: О. В. Бровін, 2018. 290 с.
2. Баймуратов М. О. *Міжнародне публічне право*. Підручник. Одеса: Астропринт, 2006.
3. Антонович М. М. *Міжнародне публічне право: навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів*. Київ: КМ Академія, 2003. 307 с.
4. Баймуратов М. А., Досковський В. Г. *Міжнародно-правовий режим континентального шельфа*. Одеса, 2001.
5. Білоус І. О. *Сучасне міжнародне морське право і морське право України*. Київ, 2003.
6. Буткевич В. Г., Мицик В. В., Задорожній О. В. *Міжнародне публічне право. Основи теорії*. Підручник. За ред. В. Г. Буткевича. Київ: Либідь, 2002.
7. Георгіца А. З., Чикурлій С. О. *Міжнародне публічне право: навчально-методичний посібник*. Чернівці, 2002.
8. Гуменюк Б. І. *Основи дипломатичної та консульської служби*. Київ, 1998.
9. Корецький В. М. «Загальні принципи права» в міжнародному праві. Київ, 1957.
10. Лукашук І. І. *Джерела міжнародного права*. Київ, 1966.
11. Лукашук І. І. *Механізм міжнародно-правового регулювання*. Київ: Вища школа, 1980.
12. Мицик В. *Права національних меншин у міжнародному праві*. Київ, 2004.
13. Антонович М. *Міжнародне публічне право: навч. посібник*. Київ: Юрінком Інтер, 2011.
14. Нариси з історії дипломатії України. Київ, 2001.
15. Репецький В. М. *Дипломатичне та консульське право*. Львів, 2002.
16. Денисов В. Н., Євінтов В. І. (ред.). *Суверенітет України і міжнародне публічне право*. Київ, 1995.
17. Тимченко Л. Д. *Міжнародне право: підручник*. Харків: Консум; Ун-т внутр. справ, 1999.
18. Черкес М. Е. *Міжнародне право: навч. посібник*. Одеса, 1998.
19. Черкес М. Ю. *Міжнародне публічне право: підручник*. Київ: Правова єдність, 2012.

Навчальний контент

Методика опанування навчальної дисципліни (освітнього компонента)

На лекціях застосовуються нові технології навчання, зокрема, мультимедійні електронні засоби (презентації); а також можливі лекції-дискусії з метою активізації навчального процесу. В тому числі, лекції можуть проходити у формі діалогу, коли викладач задає зустрічні запитання

Міжнародне публічне право

здобувачам щодо навчального матеріалу, може попросити дати оперативну відповідь на поточне запитання або стосовно матеріалу з попередніх тем.

Практичні (семінарські) заняття передбачають обговорення окремих теоретичних положень навчальної дисципліни, розв'язування практичних задач, аналіз ситуацій, із вироблення презентації та обговорення результатів індивідуальних завдань студентів, проведення заходів контролю рівня засвоєння матеріалу. Метою практичних (семінарських) занять є поглиблення знань, які студенти отримують на лекціях, отримання навичок працювати з базами законодавства України, Єдиним державним реєстром судових рішень, веб-сайтами доступу до баз даних Європейського суду з прав людини.

В процесі викладання навчальної дисципліни застосовуються методи «мозкового штурму», кейс-метод, метод Прес, які допомагають покращити результативність і засвоєння матеріалу, допомагають навчити висловлювати свою думку, *аргументувати*, доводити.

Модульна контрольна робота

Ваговий бал – 25 балів. Модульна контрольна робота відбувається у вигляді тестових завдань. Всього передбачено 25 тестових питань, правильна відповідь на кожне з них оцінюється у 1 бал. Межа, яка відділяє успішно складений тест від нескладеного – це більше 60% правильних відповідей. По кількісному значенню – це 15 і більше правильних відповідей.

Студенти, які дали 15 і більше правильних відповідей, вважаються такими, що здали тест і отримують бал відповідно до кількості правильних відповідей.

Лекційні заняття

Тема 1. Поняття, джерела та принципи сучасного міжнародного права.

Поняття і визначення міжнародного публічного права. Міжнародне публічне право як особлива правова система. Особливість суб'єктів, об'єкту, методів правового регулювання Міжнародного публічного права. Функції Міжнародного публічного права. Співвідношення міжнародного і внутрішнього державного права. Дуалістична та моністична теорія застосування міжнародних договорів у внутрішньому законодавстві. Норми Міжнародного публічного права і їх класифікація. Норми міжнародного "м'якого права". Джерела Міжнародного публічного права. Співвідношення міжнародного договору і звичаю. Кодифікація Міжнародного публічного права. Система міжнародного публічного права. Інститути та галузі Міжнародного публічного права. Поняття основних принципів сучасного Міжнародного публічного права. Принцип незастосування сили або погрози силою. Принцип мирного вирішення міжнародних спорів. Принцип невтручання у внутрішні справи держав. Принцип співробітництва держав. Принцип рівноправності та самовизначення народів і націй. Принцип суверенної рівності держав. Принцип сумлінного виконання міжнародних зобов'язань. Принцип непорушності кордонів. Принцип територіальної цілісності держав. Принцип загальної поваги прав і основних свобод людини.

Тема 2. Суб'єкти міжнародного публічного права

Поняття і види суб'єктів Міжнародного публічного права. Міжнародна правосуб'єктність. Загальна та галузева правосуб'єктність. Основні та похідні суб'єкти Міжнародного публічного права. Держави - основні суб'єкти Міжнародного публічного права. Поняття держави у міжнародному праві. Основні права та обов'язки держави у міжнародному спілкуванні. Імунітет держави. Міжнародна правосуб'єктність унітарних держав. Міжнародна правосуб'єктність федеративних держав. Міжнародна правосуб'єктність конфедерацій. Право сепаратизму. Право нуліфікації.

Тема 3. Нетипові суб'єкти міжнародного публічного права (квазідержавні утворення)

Нетипові суб'єкти Міжнародного публічного права. Міжнародна правосуб'єктність квазі-держав. Домініони. Колонії (заморські території). Протекторати. Кондомініуми. Особливості міжнародної правосуб'єктності Святого Престолу, Андорри, Монако, Сан-Марино, Суверенного Мальтійського ордену. Міжнародна правосуб'єктність націй і народів, що борються за національне

Міжнародне публічне право

визволення і створення власної держави. Правосуб'єктність міжнародних організацій. Міжнародні міжурядові організації. Міжнародні неурядові організації. Поняття міжнародного визнання. Форми визнання. Види визнання. Визнання *de jure*, *de facto*, *ad hoc*. Визнання урядів. Доктрина Естради. Доктрина Тобара. Визнання урядів в екзилі. Практика визнання емігрантського уряду в роки Другої світової війни. Критерії визнання уряду в екзилі.

Тема 4. Територія у міжнародному праві

Поняття та види правового режиму територій. Державні території. Міжнародні території. Території зі змішаним режимом. Демілітаризовані та нейтралізовані території. Юридична природа державної території, її склад (сухопутна (острів, анклав, ексclave), водна (територіальне море), повітряна державна територія, надра). Способи придбання державної території. Окулярна окупація. Акреція. Цесія. Ад'юдикація. Види агресії в міжнародному праві: анексія, окупація, інтервенція.

Державні кордони. Різновиди державних кордонів. Етапи встановлення державного кордону. Делімітація та демаркація державного кордону. Режим державного кордону. Прикордонний режим. Міжнаціональні та міждержавні пункти пропуску через державний кордон. Поняття візового та безвізових режимів перетину кордону.

Тема 5. Правовий режим Арктики, Антарктики та міжнародних рік

Особливості правового режиму Арктики. Концепція арктичних секторів. Визначення статусу архіпелагу Шпіцберген Паризьким договором 1920 року. Створення у 1996 році нової регіональної міжнародної організації - Арктична Рада. Склад учасників та основні задачі Арктичної Ради. Визначення правового режиму Антарктики Вашингтонським договором 1959 року. Мадридський Протокол про охорону навколишнього середовища 1991 року. Проголошення Антарктики міжнародним заповідником.

Багатонаціональні та міжнародні ріки. Міжнародна практика щодо порядку регулювання використання конкретної міжнародної ріки. Правовий режим Дунаю. Історія міжнародного регулювання судноплавства по Дунаю. Створення у 1948 році Дунайської комісії.

Тема 6. Населення в міжнародному праві

Поняття населення і народу. Громадянство. Громадянство юридичної особи. Національність юридичної особи. Способи набуття громадянства. Філіація, право крові, право ґрунту. Оптація. Трансферт. Репатріація. Реінтеграція. Натуралізація, вимоги до натуралізації. Конвенція про громадянство одруженої жінки 1957 року. Втрата і позбавлення громадянства. Експатріація. Подвійне громадянство (біпатризм) і без громадянство (апатризм). Конвенція про статус апатридів 1954 року. Конвенція про скорочення безгромадянства 1961 року. Правове становище іноземців. Резиденти та нерезиденти. Національний режим іноземців. Режим найбільшого сприяння. Особливий режим. Дипломатичний захист. Правовий статус біженців. Конвенція про статус біженців 1951 року. Внутрішньо-переміщені особи. Трудівники - мігранти. Право політичного притулку. Порядок набуття та припинення політичного притулку. Екстрадиція.

Тема 7. Право міжнародних організацій

Поняття права міжнародних організацій. Джерела права міжнародних організацій. Поняття міжнародних організацій. Історичні аспекти створення міжнародних організацій. Види міжнародних організацій. Міжнародні міжурядові організації. Міжнародні неурядові організації. Ознаки міжнародних організацій: заснування на основі міжнародного договору; наявність організаційної структури; наявність визначених прав та обов'язків тощо. Правосуб'єктність міжнародних організацій. Найважливіші критерії правосуб'єктності: право на укладення договорів; участь у створенні норм Міжнародного публічного права тощо. Функції міжнародних організацій. Членство у міжнародних організаціях. Асоційоване членство. Статус спостерігача.

Тема 8. Організація Об'єднаних Націй.

Створення Організації Об'єднаних Націй. Прийняття Статуту ООН. Завдання, цілі і принципи ООН. Членство в Організації Об'єднаних Націй. Головні органи ООН: Генеральна Асамблея; Рада Безпеки; Економічна і Соціальна Рада; Рада з опіки, Міжнародний Суд;

Міжнародне публічне право

Секретаріат. Характеристика та структура спеціалізованих установ Організації Об'єднаних Націй: Міжнародного валютного фонду; Міжнародного банку реконструкції і розвитку; Міжнародної організації праці; Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури та ін. Юридична природа і задачі регіональних міжнародних організацій. Основні аспекти діяльності і структурної організації найбільш авторитетних регіональних міжнародних організацій: Ліги арабських держав; Організації країн - експортерів нафти; Організації з безпеки і співробітництва в Європі; Ради Європи; Організації Північноатлантичного договору; Співдружності Незалежних Держав та ін. Поняття міжнародних конференцій. Відмінність міжнародних організацій і конференцій. Постійні міжнародні органи.

Тема 9. Регіональні міжнародні організації Європи (Рада Європи, Європейський Союз)

Юридична природа і задачі регіональних міжнародних організацій. Основні аспекти діяльності і структурної організації найбільш авторитетних європейських регіональних міжнародних організацій: Організації з безпеки і співробітництва в Європі; Ради Європи; Євросоюзу. Історія створення Ради Європи. Органи Ради Європи (Комітет міністрів, Парламентська Асамблея, Конгрес місцевої та регіональної влади, Європейський суд з прав людини. Історія створення та розширення складу Євросоюзу. Інституції ЄС (Європейська Рада, Європарламент, Рада ЄС, Європейська Комісія). Поняття міжнародних конференцій. Відмінність міжнародних організацій і конференцій. Постійні міжнародні органи.

Тема 10. Право міжнародних договорів

Поняття права міжнародних договорів. Джерела права міжнародних договорів. Поняття міжнародного договору. Суб'єкти міжнародного договору. Форма міжнародного договору. Класифікація міжнародних договорів (трактат, договір, пакт, угода, конвенція, декларація, конкордат, картель, модус вівенді, комюніке, акт, меморандум, протокол). Мова міжнародного договору. Структура міжнародного договору. Найменування міжнародного договору.

Тема 11. Укладення та припинення міжнародних договорів

Стадії укладення міжнародного договору. Повноваження щодо укладення міжнародного договору. Перша стадія укладення міжнародного договору - прийняття тексту міжнародного договору. Основні форми підготовки тексту договору. Друга стадія укладення договору - встановлення автентичності тексту договору. Парафування тексту договору. Третя стадія укладення договору - згода на обов'язковість договору. Підписання договору. Ратифікація договору. Ратифікаційна грамота. Функції депозитарію. Приєднання до міжнародного договору. Реєстрація міжнародного договору. Опублікування міжнародного договору.

Неухильне дотримання і сумлінне виконання міжнародних договорів. Дія договорів у часі. Класифікація міжнародних договорів за терміном дії. Пролонгація міжнародних договорів. Тлумачення міжнародних договорів. Тлумачення офіційне та доктринальне. Абсолютна та відносна недійсність міжнародного договору. Припинення строку дії договору. Денонсація та анулювання міжнародного договору.

Тема 12. Відповідальність у міжнародному праві

Поняття міжнародно-правової відповідальності. Відповідальність держав у міжнародному праві. Види відповідальності. Ресторація. Ординарна сатисфакція. Надзвичайна сатисфакція. Реституція. Субституція. Ординарна репарація. Надзвичайна репарація. Контрибуція. Міжнародна відповідальність фізичних осіб. Міжнародні трибунали ad hoc.

Тема 13. Міжнародні злочини та злочини міжнародного характеру

Міжнародні злочини (злочини проти людства, геноцид, апартеїд, екоцид, злочини проти миру та безпеки, військові злочини. Злочини міжнародного характеру (міжнародний тероризм, біоцид, найманство, піратство, фальшивомонетництво, обіг наркотичних речовин, рабство, тортури. Ординарні міжнародні правопорушення. Санкції у міжнародному праві. Репрелалії. Реторсії.

Тема 14. Міжнародне гуманітарне право

Міжнародне публічне право

Поняття міжнародного гуманітарного права (права збройних конфліктів). Джерела міжнародного гуманітарного права. Гаазькі конвенції. Женевські конвенції. Принципи міжнародного гуманітарного права. Міжнародні збройні конфлікти. Громадянські збройні конфлікти. Суб'єкти міжнародного гуманітарного права. Правовий статус безпосередніх учасників збройного конфлікту. Комбатанти, не комбатанти, капелани, інтенданти, військові медики. Парламентер. Розвідник. Шпигун. Доброволець (волонтер). Найманець. Початок юридичного стану війни та його наслідки. Оголошення війни. Види агресії. Театр воєнних дій. Закінчення бойових дій. Перемир'я (місцеве, загальне). Капітуляція (проста, загальна, беззастережна почесна). Закінчення юридичного стану війни та його наслідки. Підписання мирного договору. Режим військового полону. Права та обов'язки військовополонених. Режим військової окупації. Права та обов'язки нейтральних держав.

Тема 15. Право зовнішніх зносин. Дипломатичне право.

Поняття права зовнішніх зносин. Органи зовнішніх зносин держави: внутрішньодержавні органи зовнішніх зносин та закордонні органи зовнішніх зносин. Поняття дипломатичного права. Джерела дипломатичного права. Дипломатичні представництва. Види дипломатичних представництв. Посольства, місії, консульства. Функції дипломатичного представництва. Початок та закінчення дипломатичного представництва. Дипломатичний корпус, дуаен. Дипломатичні привілеї та імунітети.

5. Самостійна робота здобувача вищої освіти

Самостійна робота студентів полягає у виробленні навичок опрацювання нормативно-правових актів, спеціальної літератури та інших матеріалів, необхідних для належного засвоєння навчальної дисципліни, а також для розвитку сталих умінь до самостійного вивчення і відтворення одержаної інформації.

Основним видом самостійної роботи студентів є підготовка теоретичних питань дисципліни в межах теми, винесених на самостійне опрацювання; вирішення практичних кейсових завдань.

№ з/п	Вид самостійної роботи	Кількість годин СРС
1	Підготовка до практичних занять	3
2	Підготовка до МКР	5

Політика та контроль

6. Політика навчальної дисципліни (освітнього компонента)

Політика навчальної дисципліни (освітнього компоненту)

Політика навчальної дисципліни визначається системою вимог, які викладач пред'являє до студента при вивченні дисципліни та ґрунтується на засадах академічної доброчесності. Основні вимоги стосуються відвідування занять, активної участі під час опитування, обговорення, написання обов'язкових видів робіт (есе, поточні контрольні роботи та модульна контрольна робота), а також заохочень.

Для активізації навчально-пізнавальної діяльності студентів при вивченні дисципліни використовуються: лекції, семінари-дискусії, розв'язання ситуативних задач, презентації, командні ігри тощо.

Відвідування занять

Відвідування лекцій, а також відсутність на них, не оцінюється. Студент має бути підготовлений до лекції та володіти матеріалом попередніх лекцій. На лекціях можуть бути задані питання по матеріалу попередніх тем.

Міжнародне публічне право

Студенти зобов'язані відвідувати практичні заняття, оскільки на них аналізується теоретичний матеріал та розглядаються практичні питання. Система оцінювання орієнтована на отримання балів за активне виконання завдань, що здатні розвинути практичні уміння та навички, з використанням отриманих історичних та теоретичних знань, чинного законодавства та судової практики.

Практичні заняття відбуваються так, щоб можливість продемонструвати свої знання була у кожного присутнього студента. Ігнорування студента не допускається. Повторення студентом вже висловленого матеріалу не допускається та не оцінюється викладачем.

Пропущені контрольні заходи

Перескладання пропущених, з поважних причин, практичних занять відбуваються 1 раз в тиждень в визначений викладачем день, що міститься на сайті кафедри. Семінарські заняття пропущені без поважних причин, або без підтвердження таких причин, не перескладаються.

Перескладання модульної контрольної роботи не допускається.

Процедура оскарження результатів контрольних заходів оцінювання

Студенти мають можливість підняти будь-яке питання, яке стосується процедури контрольних заходів та очікувати, що воно буде розглянуто згідно із наперед визначеними процедурами. Таке питання розглядається спеціально створеною комісією з 3х викладачів кафедри, до якої входять викладач, що надав завдання та 2 викладачів, що присутні на кафедрі в день розгляду даного питання.

Студенти мають право оскаржити результати контрольних заходів, але обов'язково аргументовано, з посиланням на чинне законодавство, пояснивши з яким критерієм не погоджуються відповідно до оціночного листа та/або зауважень.

Календарний контроль

Проміжна атестація студентів (далі – атестація) є календарним контролем. Метою проведення атестації є підвищення якості навчання студентів та моніторинг виконання графіка освітнього процесу студентами.

Заохочення у виді додаткових балів можливе за написання наукової статті з публікацією та/або підготовку тез доповіді з публікацією в рамках тематики навчальної дисципліни. Вага заохочувальних додаткових балів не може становити більше 10% від максимального поточного рейтингу.

Політика та принципи академічної доброчесності визначені у розділі 3 Кодексу честі Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського». Детальніше: <https://kpi.ua/code>.

Норми етичної поведінки студентів і працівників визначені у розділі 2 Кодексу честі Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського». Детальніше: <https://kpi.ua/code>.

Види контролю та рейтингова система оцінювання (PCO)

№ з/п	Контрольний захід оцінювання	%	Ваговий бал	Кіл-т ь	Всього
1.	Опитування на семінарському занятті	75	5	15	75
2.	Модульна контрольна робота	25	25	1	25
	Всього				100

Семестрова атестація студентів

Обов'язкова умова допуску до екзамену		Критерій
1	Поточний рейтинг	$RD \geq 30$

Рейтингова система оцінювання

Міжнародне публічне право

Рейтинг студента складається з балів, що він отримує на:

- 1) Опитування на семінарських заняттях
- 2) Модульна контрольна робота

Система рейтингових (вагових) балів та критерії оцінювання:

1. Опитування на семінарських заняттях

Ваговий бал – 5.

Критерії оцінювання відповідей:

5 балів – повна відповідь на поставлене питання; студент вільно орієнтується в лекційному матеріалі, правильно та доречно вживає юридичну термінологію, в процесі дискусії висловлює власну думку на означене питання, проблему, доповнює відповіді інших студентів.

4 бали – відповідь потребує невеликих уточнень.

3 бали – відповідь студента є неповною, студент нечітко відповідає на уточнюючі запитання.

1-2 бали – відповідь студента є поверхневою, позбавленою юридичної термінології, студент не відповідає на уточнюючі запитання через неопрацювання лекційного матеріалу.

0 балів - відповідь відсутня.

2. Написання наукової статті, учать у конференції:

Ваговий бал – 10 балів.

Може бути використано виключно як додаткові бали під час відпрацювання пропущених занять.

3. Модульна контрольна робота

Ваговий бал – 25 балів. Модульна контрольна робота відбувається у вигляді тестових завдань. Всього передбачено 25 тестових питань. Межа, яка відділяє успішно складений тест від нескладеного – це більше 60% правильних відповідей. По кількісному значенню – це 15 і більше правильних відповідей.

Студенти, які дали 15 і більше правильних відповідей, вважаються такими, що здали тест і отримують бал відповідно до кількості правильних відповідей. Студенти, які дали 17 і менше правильних відповідей, вважаються такими, що не здали тест і отримують, відповідно, 0 балів.

4. Залік

Залік проходить в усній формі (співбесіда). Кожному студенту задається 3 запитання з переліку тем для семестрового контролю, кожне з яких оцінюється у 30 балів. У разі, якщо студент не в повному обсязі відповідає на поставлене викладачем запитання, або ж не знає відповіді взагалі, викладачем можуть бути поставлені інші запитання для визначення рівня знань студента

Ваговий бал	Критерій оцінювання
20-30	Під час співбесіди здобувач розкрив питання на високому рівні (вказано нормативно-правове регулювання, є приклади проблемних ситуацій або судової практики чи правових підходів до вирішення проблемних питань).
15-19	Під час співбесіди здобувач не в повній мірі вказав всі теоретичні аспекти, на навідні питання (не більше трьох) вірної відповіді не надав.

Заохочувальні бали (rs) нараховуються за:

участь у факультетській або університетській олімпіаді, конференції з підготовкою тез доповіді – максимально 10 балів.

Розрахунок шкали (R) рейтингу:

Семестровий рейтинг студента формується як сума всіх рейтингових балів, отриманих протягом семестру, а також заохочувальних балів.

Сума вагових балів контрольних заходів протягом семестру (семестровий рейтинг Rc) складає:

$$R_c = 75 + 25 = 100 \text{ балів}$$

Таблиця відповідності рейтингових балів оцінкам за університетською шкалою:

Кількість балів	Оцінка
100-95	Відмінно
94-85	Дуже добре
84-75	Добре
74-65	Задовільно
64-60	Достатньо
Менше 60	Незадовільно
Не виконані умови допуску	Не допущено

9. Додаткова інформація з дисципліни (освітнього компоненту)

Студент має можливість отримати додаткові заохочувальні бали за виконання творчих робіт з дисципліни, зокрема:

Заохочувальні бали	
Критерій	Ваговий бал
Участь у факультетських, інститутських олімпіадах з навчальних дисциплін, участь у конкурсах робіт та або інших заходах та/або конкурсах (за тематикою навчальної дисципліни), підготовка тез до науково-практичної конференції,	5 балів
Підготовка наукових статей у фаховому виданні категорії Б та інших наукових робіт (за тематикою навчальної дисципліни)	10 балів
Проходження онлайн-курсів із наданням підтверджувальних сертифікатів за тематикою курсу	5 балів

Виконання творчих робіт є добровільним, за їх невиконання штрафні бали не нараховуються.

Виконання творчих робіт має бути обов'язково погоджено з викладачем. У процесі погодження викладач повідомляє студенту кількість балів за певний вид роботи, яка визначається із урахуванням обсягу годин он-лайн курсу, рівня конкурсного заходу, складності тематики наукової роботи, результатів, які можуть бути набуті під час їх виконання, тощо.

Виконання творчих робіт може бути зараховано викладачем у якості відпрацювання пропущених практичних (семінарських) занять. Обсяг відпрацювання та кількість балів визначаються викладачем у залежності від складності творчих завдань.

Відповідно до Положення про систему оцінювання результатів навчання сума всіх заохочувальних балів не може перевищувати 10% рейтингової шкали оцінювання.

У випадку, якщо студент бажає визнати результати навчання, набуті у неформальній / інформальній формі та які не були зазначені у Силабусі, то валідація таких результатів здійснюється згідно з «Положенням про визнання в КІП ім. Ігоря Сікорського результатів навчання, набутих у неформальній / інформальній освіті». (затверджено та уведено в дію наказом від 09.05.2023 р. № НОН/157/2023)

https://osvita.kpi.ua/sites/default/files/downloads/pol_neform-inform-osvita_2023.pdf

Питання для підготовки до заліку:

1. Поняття, види та перелік суб'єктів міжнародного права.
2. Міжнародна правосуб'єктність держав

Міжнародне публічне право

3. Особливості міжнародної правосуб'єктності федерацій та конфедерацій
4. Міжнародна правосуб'єктність націй і народів, що ведуть боротьбу за самовизначення.
5. Міжнародна правосуб'єктність та види державоподібних утворень (квазідержав)
6. Міжнародна правосуб'єктність Андорри
7. Міжнародна правосуб'єктність Святого Престолу (Ватикану)
8. Міжнародна правосуб'єктність Монако
9. Міжнародна правосуб'єктність Сан-Марино
10. Міжнародна правосуб'єктність Мальтійського Ордену
11. Питання про міжнародну правосуб'єктність фізичних осіб.
12. Міжнародно-правове визнання держав.
13. Міжнародно-правові аспекти визнання урядів.
14. Невизнані держави на світовій арені.
15. Набуття членства в Організації Об'єднаних Націй
16. Питання правонаступництва у міжнародному праві.
17. Поняття та види правового режиму територій у міжнародному праві.
18. Поняття та складові державної території.
19. Легальні способи набуття державної території.
20. Види агресії у міжнародному праві
21. Поняття державного кордону, різновиди кордонів, встановлення державних кордонів.
22. Режим перетину державного кордону.
23. Міжнародні ріки та їх правовий режим.
24. Правовий режим Арктики.
25. Міжнародно-правовий статус Антарктики.
26. Поняття та суб'єкти права міжнародних договорів.
27. Поняття та види міжнародних договорів.
28. Форма, структура, найменування та мова міжнародних договорів.
29. Стадії укладання міжнародних договорів.
30. Недійсність, припинення дії міжнародних договорів.
31. Імплементация норм міжнародних договорів в національне право держави
32. Міжнародно-правові питання громадянства: поняття, способи набуття і втрати.
33. Особливості набуття громадянства шляхом натуралізації
34. Міжнародно-правові аспекти статусу біпатридів та поліпатридів
35. Міжнародно-правові аспекти правового статусу апатридів.
36. Міжнародно-правове становище іноземців.
37. Міжнародно-правовий статус біженців
38. Правове регулювання статусу внутрішньо-переміщених осіб.
39. Міжнародно-правовий статус трудівників-мігрантів.
40. Право політичного притулку.

Міжнародне публічне право

41. Підстави припинення права політичного притулку
42. Правове регулювання екстрадиції
43. Поняття та види міжнародних організацій.
44. Правосуб'єктність міжнародних організацій.
45. Неурядові міжнародні організації
46. Організація Об'єднаних Націй: історія створення, цілі та принципи діяльності.
47. Система головних органів ООН.
48. Спеціалізовані установи ООН.
49. Рада Європи та її органи.
50. Парламентська Асамблея Ради Європи.
51. Євросоюз. Історія створення та розширення.
52. Інституції Європейського Союзу.
53. Поняття, джерела та принципи міжнародного права збройних конфліктів.
54. Учасники збройних конфліктів.
55. Початок війни, правові наслідки.
56. Закінчення війни, правові наслідки.
57. Відповідальність держав в міжнародному праві.
58. Міжнародно-правова відповідальність фізичних осіб
59. Міжнародні злочини.
60. Режим військового полону
61. Режим воєнної окупації.
62. Нейтралітет у війні.
63. . Поняття та джерела права зовнішніх зносин. Система органів зовнішніх зносин.
64. Встановлення та припинення дипломатичних відносин.
65. Дипломатичні представництва: поняття, види, функції.
66. Початок та закінчення місії керівника дипломатичного представництва.

Робочу програму навчальної дисципліни (силабус):

Складено кандидат юридичних наук, доцент, старший викладач кафедри інформаційного, господарського та адміністративного права Тараненко Микола Миколайович

Ухвалено кафедрою інформаційного, господарського та адміністративного права (протокол №14 від «09» червня 2026 р.)

Погоджено Методичною комісією факультету соціології і права (протокол № 7 від «30» червня 2026 р.)